

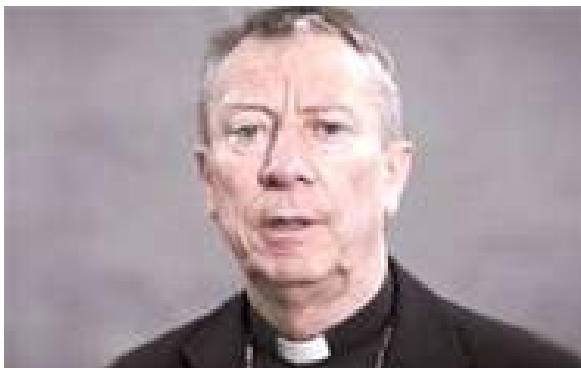
Az evangélium azonban még folytatódik eléggé riasztó példázatokkal. Legyen ez házi feladat valamennyiünk számára: gondoljuk át mi akadályoz bennünket a Jézus követésben, az Ő tanításának elsajátításában és próbáljuk azokat megszüntetni. Ezt a szentírási részt még tovább elemezzük kedden a BK-n, tehát ha valaki kedvet érez ehhez, jöjjön el kedden, 6 órára a közösségi házba.

Akkor most lehetőség van a hozzászólásra vagy kérdésre. (De nem szólt hozzá senki és nem is kérdezett....)

*elhangzott a nőtincsi templomban, igelituria keretében
2018. szept.30-án*

KAMARÁS ISTVÁN

FIDENTIA PRO ECCLESIA...

Az Egyházforum Alapítvány kuratóriuma a Fidentia pro ecclesia-émlékérmét 2018-ban Beer Miklós váci megyéspüspöknek ítélte a katolikus egyház zsinati szellemű megújítása érdekében végzett elkötelezett munkájáért.

Manapság hazánkban nem kevés szellemi-lelki erő és bátorság kell ahhoz, hogy egy egyházi vezető a semper reformanda elvet belső meggyőződésévé téve vallja és gyakorolja egyházunk zsinati szellemű, Ferenc pápa által követett megújítását. Beer Miklós számára a keresztény értékek nem harci jelszavak. Konkrét tettekben nyilvánulnak meg, mint például a szegények melletti elköteleződés, egy-egy ínséget szenvedő család vagy éppen menekült befogadása. A párbeszéd embere: Xavéri Szent Ferenc szellemében mindenkit elfogad útítársnak, aki szerepet vállal bármiféle békéltetésben. A „nehogy a mi legszentebb istenkeresésünket ideológiává lehessen változtatni” elv szerint politizál, amikor vallja: a szociális érzékenység, az empátia, a szolidaritás keresztény alapértékek. Habitusát jellemzi e megnyilatkozása: „Amikor szót emelek az elesettekért, a cigányokért, a menekültekért, a

kiszolgáltatottakért, nem pártpolitikát folytatok, nem a kormányzati kampányokat bírálom, hanem Jézus és az evangélium tanításait követem. Sokszor egyedül érzem magam.”

Beer Miklós püspök a Názáreti nyitottságát, megközelíthetőségét állítja elénk példaként, szóban és tettben egyaránt hitelesen. Igyekezete szívós és módszeres, mindig szívből jövő: munkáját az evangélium derűjével végzi.

LACKFI JÁNOS

A HAJLÉKKÉSZÍTÉS ZSOLTÁRA

Uram, mi, a te híveid,
roppant rendes gyerekek vagyunk ám,
lehozunk téged az égből,
bebugyolálunk öblítőillatú ruhácskákba,
megédesítjük a papit is, amivel megettetünk,
nehogy elcsapd a kis haskódat,
csinálunk neked babaházat,
elnevezzük templomnak,
ott majd minden habos márvány lesz
meg csipi-csupa aranyozás,
meg ájtatos tekintetű szentecskékkel
pakolásszuk tele a főhajót,
legyen mivel játszánod,
ha unod magad,
zenélünk is neked,
pihepuha zenéket,
mindenesetre semmi olyasmit,
amire amúgy szívesen rángatózunk
örjögve a fesztiválokon,
maradj csak meg, Uram,
a te kis álomvilágodban,
csíja, csicsíja, majd mi elringatunk,
suttogva motyogunk neked
szép szavakat, és engedelmesen
ráfeleljük a zsoltárválaszokat,
egyszerre vetünk keresztet,
mint a kiskatonák, és dehogyan szólunk
vissza pimasz hangszúllyal,
mint szeretteinknek otthon,
négy fal között,
dehogyan hánytorgatjuk fel a sérelmeinket,
dehogyan kelünk ki fröcsögve magunkból,
hogy lepofozlak, te bűdös kölyök,
vagy hogy fogja be a száját, anyuka, mielőtt rálépek,
vagy hogy inkább főzni tanulnál meg, te utolsó,
nem, Uram, a te házában minden olyan
szelíden meg és olajozottan, meg a Rózsikát